

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Ecclesia, Qvæ Est in Purgatorio

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVIII. Quibus prosint suffragia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53890)

artic. 2. Nam quando seruus de pecunia domini sui facit elemosynam, illud opus propriè est domini, non serui, & idè malitia ministri non vitiat opus; at dum subditus orat, vel ieiunat, opus propriè est ipsius subditi; ipse enim suo labore operatur, non labore domini sui. vnde B. Hieronymus libro contra Vigilantium, dicit, melius esse dare elemosynâ pauperi iusto, quàm iniusto, quia ille orans pro benefactore, exauditur, alter non exauditur.

CAPVT XVIII.

Quibus prosint suffragia.

VANTVM ad QVARTVM, certum est, Ecclesiæ suffragia non prodesse beatis, nec damnatis, sed solum iis, qui in Purgatorio degunt; quia priores non egent, posteriores non possunt iuari, id quod docent omnes Scholastici in 4. dist. 45. sequenti Augustinum, qui in Enchiridio, cap. 110. & de cura pro mortuis, cap. 1. dicit, Ecclesiæ suffragia pro valde bonis gratiarum actionis esse, pro non valde malis propitiationes, pro valde malis nulla esse adiumenta mortuorum, sed qualescunque viuorum consolationes.

At sunt in contrarium tres difficultates. PRIMÀ, de beatis. Videtur enim falsum, quòd beatis non prosint suffragia; nam Epiphanius hæresi 75. & Cyrillus catechesi 5. mystagogica, & Chrysostomus in sua liturgia, dicunt, sacrificium offerri Deo pro Apostolis, Martyribus, Prophetis, &c.

Præterea SECUNDO, Ecclesia in orationibus de Sanctis sæpe legit: *Sumpsimus, Domine, sancta mysteria, qua sicut Sanctis tuis prosunt ad gloriam, ita nobis, quasumus, proficiat ad medelam.* Et in antiquis Missalibus, vt testatur Innocentius III. cap. Cùm Marthæ, extra de celebratione Missarum, in die S. Leonis, dicebatur: *Annue, quasumus, Domine, Et anima B. Leonis hac profit oblatio.* Et licet hæc oratio mutata sit, tamen adhuc hodie in secreta oratione in eodem festo dicimus: *S. Leonis Confessoris tui atq; Pontificis annua solennitas nos tibi reddat acceptos, Et per hæc pia placationis officia, Et illum beata retributio comitetur, Et nobis gratia tua dona conciliet.*

Præte-

Præterea CHRYSOSTOMVS homil. 33. in Matth. exhortans ad elemosynas pro defunctis filiis: *Putas, inquit, eum maculis inquinatum? da illi sua, ut illis se à maculis detergat: putas in iustitia decessisse? præbe ipsi tua, ad mercedis & retributionis adiectionem.*

Ad PRIMVM facilis est responsio; sacrificatur enim pro Sanctis, non ut eis aliquid petamus, sed ut pro gloria illis collata Deo gratias agamus. id enim est, quod Augustinus dicit, pro valde bonis gratiarum actiones esse.

Ad reliqua respondet Innocentius, vbi supra dupliciter. PRIMO, cum Ecclesia petit gloriam Sanctis, qui regnum cælorum iam possident, non petere, ut illi in gloria crescant, sed, ut apud nos gloria eorum crescat, id est, ut toti mundo gloria eorum innotescat, & illi vbique magis & magis glorificentur. SECUNDO dicit, non videri absurdum, si petamus illis augmentum gloriæ alicuius accidentalis. Adde TERTIO, fortasse peti gloriam corporis, quam habebunt in die resurrectionis. nam etiamsi gloriam illam certò consequentur, & debetur eorum meritis, tamen non est absurdum hoc illis desiderare & petere, ut pluribus modis debeat. Cùm ergo Augustinus dicit serm. 17. de verbis Apostoli, iniuriam facere Martyri, qui orat pro Martyre, intelligitur de illis, qui Martyri precantur remissionem peccati, vel gloriam essentialem, quasi illa careret.

SECUNDA difficultas est de damnatis. Nam Augustinus Enchirid. cap. 110. dicit: *Quibus autem profunt suffragia, aut ad hoc profunt, ut plena fiat remissio aut tolerabilior sit ipsa damnatio.* Et cap. 112. sic ait: *Pœnas damnatorum certis temporum intervallis existimēt, si hoc eis placet, aliquatenus mitigari, dummodo intelligatur in eis manere ira Dei, hoc est, ipsa damnatio.*

Item CHRYSOSTOMVS homil. 3. in epistola ad Philipenses, posteaquam dixerat orandum pro defunctis, subdit: *Verum istud quidem de illis dicimus, qui in fide abcesserunt, Catechumeni verò neq; hac digni consolatione censentur, sed omni huiusmodi sunt auxilio destituti, præter unum solum. quod autem illud? pauperibus eorum nomine dare licet, unde eis non nihil refrigerij accedit.*

KKKhk 4

Præter

Præterea DAMASCENVS in oratione de defunctis, non solum refert de Traiano & Falconilla liberatis ex inferno per orationes Gregorij & Theclæ, de quibus supra diximus, sed etiam addit ex historia Palladij ad Lausum, S. Machario aliquando percontanti cranium aridum cuiusdam idololatræ, an eis prodesse precibus viuētium, responsum fuisse ex cranio: *Quando pro mortuis offers preces, nos interim aliquid lenimenti sentimus.*

Præterea PRUDENTIVS in Hymno de nouo lumine Paschalis Sabbathi ait:

*Sunt & spiritibus sapientibus
Pœnarum celebres sub stige feræ, &c.*

Denique INNOCENTIUS III, cap. Cùm Marthæ, ponit quadrimembrem diuisionem; dicit enim, ex mortuis quosdam esse valde bonos, qui non egent suffragiis; quosdam valde malos, qui non possunt iuari; quosdam mediocriter bonos, quibus suffragia profunt ad expiationem; quosdam mediocriter malos, quibus profunt ad propitiationem; at certe vltimum membrum non videtur conuenire, nisi pueris in limbo. Si enim valde boni sunt in cælo, valde mali sunt in Gehenna ignis, mediocriter boni in Purgatorio: vbi nam erunt mediocriter mali, nisi in limbo? ergo illis profunt suffragia, cùm tamen in Purgatorio non sint.

Respondeo ad PRIMVM, Augustinum per tolerabiliorem damnationem intelligere mitigationem pœnarum Purgatorij, vt patet ex præcedenti trimembri diuisione.

Ad SECUNDVM dico, Augustinum ibi non agere de oratione pro defunctis, & solum dicere, non esse erroneum concedere, damnatos puniri citra condignum, quod clarius docet lib. 21. de ciuitate Dei, cap. 24.

Ad TERTIVM, Chrysostomus solum videtur negare orandum esse publicè, vel sacrificandum pro Catechumenis, vt etiam aliquando definiuit Concilium Bracarense l. can. 35.

Ad QVARTVM, B. Thomas in 4. dist. 45. artic. 2. quæst. 2. post refutatas ineptas solutiones Præpositiui, Porretani, & aliorum, respondet, animas damnatorum orationibus Sanctorum non percipere veram aliquam pœnarum mitigationem, sed solum inane, & fallax aliquod gaudium, quod nimirum videant se habere socios in pœnis, quale est gaudium

Damo

Dæmonum, cùm aliquem decipiunt. At fortasse melius reii-
cerentur, vt falsa & apocrypha, quæ afferuntur de illo cranio;
non enim in libro Palladij tale aliquid inuenitur, nec est ve-
rissimile, S. Macharium orasse pro infidelibus.

Ad QVINTVM nihil aliud dico, nisi more poëtico luisse
Prudentium.

Ad VLTIMVM, quòd multos torquere solet, suspicor In-
nocentium III. memoria lapsum putasse diuisionem, quæ est
apud Augustinum trimembris, fuisse quadrimembrem; nam
apud Augustinum iidem sunt mediocriter boni, & mediocri-
ter mali. Innocētius autem distinguit hoc membrum in duo,
dicens: *Alij sunt mediocriter boni, alij mediocriter mali*; pos-
sumus tamen dicere, mediocriter bonos dici, qui nullam ha-
bent culpam, sed tamen habent reatum pœnæ: mediocriter
malos dici eos, qui habent culpam aliquam, sed venialem
tantum.

TERTIA difficultas est de animabus Purgatorij. Nam
Theologi conueniunt in duobus, & in vno non conueniunt.
Conueniunt PRIMO, quòd suffragia omnia profint omni-
bus, saltem quatenus adferunt nouum gaudium, id enim com-
mune est omni bono operi, vt de illo gaudeant omnes boni,
iuxta illud Psal. 118. *Particeps ego sum omnium timentium te.*

SECUNDO conueniunt, quòd suffragia communia, quæ
fiunt pro omnibus defunctis, profint etiam omnibus anima-
bus Purgatorij, non solùm in ratione gaudij, sed etiam in ra-
tione satisfactionis, nulla enim est caussa cur aliqui exclu-
dantur.

AT dissentiunt de suffragiis particularibus. Nam Caieta-
nus in tomo I. opusculorum tractat. 16. quæst. 5. docet, omnes
quidem animas iuari posse, & iuari etiam communibus
suffragiis: at particularibus, quæ pro illis fiunt, non iuari ni-
si illas, quæ peculiariter meruerunt, vt sibi talia prodesse;
dicit autem eas peculiariter mereri, quæ hîc in terris habue-
runt specialem deuotionem ad claues Ecclesiæ; & solliciti fu-
erunt pro animabus aliorum; & probat ex Augustino lib. de
cura pro mortuis, cap. I. & in Enchir. cap. 109.

ALII verò, quos citat B. Thomas in 4. dist. 45. quæst. 2. art.
4. dicebant suffragia, quæ fiunt pro vno, non ei solùm prodes-
se, verùm etiam omnibus aliis, nec minus aliis, quàm illi, sicut

Lucerna accensa pro domino, æqualiter illuminat seruos, qui in eodem loco sunt.

Sententia communis est in medio, quòd nimirum suffragia particularia, omni & soli illi profint in ratione satisfactionis pro quo fiunt. Quòd *omni* contra Caietanum, patet, quia fundamentum communicationis suffragiorum non est ali- quod peculiare meritum, sed status gratiæ. Sanctus enim Augustinus cùm dicit solis illis prodesse suffragia qui meruerunt vt sibi prodesse possint, per exclusiuam, solis, non excludit v- las animas Purgatorij, sed animas damnatas. & notandum, diligenter Augustinum in Enchiridio non dicere suffragia iu- uare illos defunctos qui meruerunt vt sibi prodesse, sed qui meruerunt vt sibi prodesse possent.

Quocirca Caietanus, qui dicit omnes animas iuuari posse, sed defacto non iuuari, non habet pro se Augustinum, vt ipse arbitratur. Quod autem hæc suffragia particularia soli illi profint, pro quo fiunt, patet; nam applicatio eiusmodi bonorum pendet ex intentione applicantis, nec debent comparari ista suffragia lumini lucernæ, sed potius pecuniæ, que soluitur ab vno pro altero.

Notandus est etiam locus Augustini pro hac sententia ex lib. de cura pro mortuis, cap. 4. vbi dicit idèd Ecclesiam orare interdum pro defunctis omnibus in genere, vt quibus defunt parentes vel amici, qui pro eis orent, & proinde remanent auxilio destituti, habeant saltem auxilium à communi matre, quæ est Ecclesia.

CAPVT XIX.

De funere.

QUOD I X I M V S hætenus de spiritibus defunctorũ. Nunc de sepultura corporum dicendum est. Hæretici huius temporis non reprehendunt ipsam sepulturam, reprehendunt tamen multa circa sepulturam.

PR I M O, quòd in locis sacris sepeliamus, atque ad hoc erigamus cœmeteria. Hoc reprehendunt hæretici aliqui in Boëmia apud Æneam Syluium de origine Boëmorum, cap. 35. & potest afferri argumentum, quòd nihil profit locus sepulturæ, ex illis verbis Lucæ 12. *Ne terreamini ab his, qui occidunt*
corpore